

РЕШЕНИЕ

№ 4579

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 17.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2245** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Т., [улица], чрез И. А. А. - управител, против Акт № РД-22.19/26.01.2011 г. за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци, издаден от Кмета на Столична [община] Ф., за определено задължение за такса битови отпадъци за периода 01.01.2005 - 31.12.2009 г. и лихви за просрочие на дружеството.

С жалбата по делото се иска отмяната на оспорения акт, като се претендира, че имотът на дружеството се намира на [улица] в [населено място] – след пресечката на същата улица с ул. Лястовица, до която било организирано извършването на услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и почистване на територии за обществено ползване. Тъй като тези услуги не се предоставяли, то не следвало да се заплаща и свързаната с извършването им услуга за обезвреждане на битови отпадъци. С жалбата е по доказателствата е направено искане за изслушване на заключение по съдебно-икономическа експертиза от вещо лице, счетоводител, което да извърши проверка в Столична Община и даде заключение за границите на района, в който е организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в район С., квартал О. за периода 01.01.2005 - 31.12.2010 г.; действително извършените дейности и платените суми за разходи за същия период за обезвреждането на битови отпадъци и поддържането на чистотата в териториите за обществено ползване в същия район; както и от фактическа страна в какви депа и съоръжения са обезвреждани битовите

отпадъци на район С. за същия период. Относно твърдението, че конкретно имотът на дружеството не се обслужва, с жалбата е направено искане да бъдат допуснати гласни доказателства – трима свидетели при режим на довеждане.

В съдебно заседание от упълномощен процесуален представител на жалбоподателя – адв. К., с оглед становището на другата страна, са оттеглени исканията по доказателствата за заключение на вещо лице и разпит на свидетели.

С жалбата по делото не е направено искане за обявяване нищожността на оспорения административен акт, такова искане е направено в хода на устните състезания. Претендира се присъждане на направени разноски по делото, като представя доказателства – фактура за 2 640 лв. с ДДС за заплатено възнаграждение на адвокатско дружество „П., М. и партньори”, по представения договор за правна защита и съдействие, освен това е платена и държавна такса в размер на 50 лв.

Ответникът – кметът на Столична община чрез процесуален представител в съдебно заседание оспорва жалбата. Едновременно с това поддържа становището, представено от директора на Дирекция „Приходи от администриране на местни данъци и такси” при Столична община от 11.10.2011 г., като изявление на ответника и във връзка с това изразява становище, че актът е нищожен, тъй като към датата на издаването му не е било приложимо производството по АПК и кметът на общината не е компетентен орган, липсвал преходен параграф за заварените случаи, такъв бил създаден впоследствие – ДВ бр.19/2011г. в сила от 08.03.2011г. По тези съображения иска съдът да обяви нищожност на оспорения акт в първото по делото съдебно заседание с оглед на процесуална икономия и неутежняване на производството с разноски за събиране на доказателства.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, както и допълнително представено писмо от 11.10.2011г. на директора на Дирекция „Приходи от администриране на местни данъци и такси” при Столична община, в което изрично се посочва, че производството по издаването на оспорения по делото акт е проведено по реда на Административно-процесуалния кодекс.

Съдът, като взе предвид приетите по делото доказателства, становищата и възраженията на страните, и след цялостна служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.160,ал.2 ДОПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока за оспорване – 14-дневен, съгласно чл. 156, ал.1 ДОПК - предвид връчването на оспорения акт на 07.02.2011г., като подадена от лице с право и интерес от оспорването, както и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол по реда на ДОПК, съгласно действащата към датата на издаването му правна уредба – чл. 9б от ЗМДТ в относимата редакция.

Обжалваният по делото Акт № РД-22.19/26.01.2011 г. за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци, издаден от Кмета на Столична [община] Ф., с който е определено задължение в размер на 15 524,48 лв. за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2005 - 31.12.2009 г. и лихви за просрочие към 15.12.2010 г. в размер на 6 580,12 лв., като актът е издаден след проведено производство изцяло по реда на Административно-процесуалния кодекс (АПК).

В производството по издаване на АУПОДВ е съставен доклад за извършена проверка № СО 07-00/1101/16.12.010г., с който е установено задължението на

дружеството-жалбоподател върху отчетната стойност на недвижимия имот, като се приема, че същият попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване за всяка от годините на проверявания период, на основание съответни заповеди на кмета на столична община по чл. 63,ал.2 и чл. 71,ал.1 от ЗМДТ. След възражения на дружеството по доклада за проверката, е издаден и оспорения акт по делото. Производството е проведено по реда на АПК, на основание отменената разпоредба на чл.9б,ал.2 ЗМДТ, която отменя е в сила от 01.01.2011г.

Съгласно пар. 22 от Закон за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси – обн. Дв бр. 98 /2010г., в сила от 01.01.2011г. е изменение на чл. 9б от същия закон, в която редакция има само една алинея и препраща към реда на чл. 4, ал.1 -5 от същия закон за установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон. От своя страна в чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ е предвидено установяването на местните такси да се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, по който кодекс се извършва и обжалването на свързаните с установяването актове, а с ал. 5 от същия текст, са възложени правомощия на решаващ орган по чл. 152,ал.2 ДПОК на кмета на общината. Следователно, към датата на издаването на оспорения акт, ответният административен орган след като е имал качеството на решаващ орган, е имал единствено правомощия да осъществи административен контрол по жалби срещу акт за установяване на таксата за битови отпадъци на дружеството, упълномощени изрично със заповед на кмета на общината, както следва от чл.4,ал. 3 и ал.4 ЗМДТ.

Както отбелязва процесуалният представител на ответника, към датата на издаване на оспорения акт - 26.01.2011г. не са предвидени преходни правила за заварените висящи административни производства към датата на влизане в сила на новата правна уредба, започнали по реда на АПК, съгласно действащата редакция на чл. 9б ЗМДТ преди 01.01.2011г. Такова преходно правило - за прилагането на реда на АПК за започналите и неприключили към 31 декември 2010 г. включително производства по установяване на местните такси, е прието с § 4б от ЗМДТ, обнародван ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г.

С оглед на горното, то към датата на издаването на оспорения акт- на 26 януари 2011 г., компетентен да го издаде е служител при Столична община, на който с изрична заповед на кмета на общината са възложени правомощия да установява задължения за такса битови отпадъци. По аргумент от противното и правомощията на решаващ орган по чл.4,ал.5 ЗМДТ, кметът на общината не е компетентен орган да издаде обжалвания по делото акт. Налице е изземване на компетентност от висшестоящ орган, с оглед на което и така издадения акт е нищожен, както и не се спори между страните.

По изложените правни и фактически съображения, съдът следва на обяви нищожността на Акт № РД-22.19/26.01.2011 г. за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци, издаден от Кмета на Столична [община] Ф., с който е определено задължение в размер на 15 524,48 лв. за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2005 - 31.12.2009 г. и лихви за просрочие към 15.12.2010 г. в размер на 6 580,12 лв. Съдът има правомощия да постанови такъв правен резултат с решението си по делото, на основание § 2 от ДР на ДОПК вр. чл. 168, ал. 2 АПК, както следва и от съдебната практика на ВАС по ДОПК – например Решение № 12088 от 3.12.2007 г. на ВАС по адм. д. № 7314/2007 г., Решение № 12021 от 29.11.2007 г. на ВАС по адм. д. № 6566/2007 г.

Тъй като е налице най-тежкия порок на оспорения административен акт – нищожност, то съдът не следва да обсъжда доводите по същество за материалната незаконосъобразност на оспорения акт за недължимост на установеният с акта размер на таксата за битови отпадъци.

С оглед на този резултат от изхода на спора, съдът следва да се произнесе по искането за присъждането на разноски на дружеството-жалбоподател. Следва да се присъдят разноски за държавна такса в размер на 50 лв. и за адвокатско възнаграждение. Видно от представеното пълномощно, съгласно чл.71,ал.2 от Закона за адвокатурата, на основание сключен договор с Адвокатското дружество „П., М. и партньори”, договорено и платено възнаграждение в размер на 2640 лв., изрично са упълномощени двама адвокати за процесуално представителство по делото. Тъй като дружеството е представлявано само от един адвокат в проведеното съдебно заседание по делото, проведено е едно съдебно заседание, искане за обявяване нищожност на обжалвания акт е направено едва в съдебно заседание след изричното становище за това на процесуалния представител на ответника, и поради направено възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение в размер на 2640 лв., съдът намира, че следва да се присъди такова в половин размер - 1340лв. Аргумент за този извод е и правилото на чл.161,ал.1 ДОПК, който ограничава отговорността на ответника за разноски само за един адвокат. Общо съдът следва да присъди на дружеството-жалбоподател сумата от 1390лв. за разноски.

Водим от изложеното, Административен съд София-град, първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на на Акт № РД-22.19/26.01.2011 г. за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци, издаден от кмета на Столична община, с който е определено задължение в размер на 15 524,48 лв. за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2005 - 31.12.2009 г. и лихви за просрочие към 15.12.2010 г. в размер на 6 580,12 лв. по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място].

ОСЪЖДА кмета на Столична община да заплати от бюджета на общината на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], сумата от 1390 (хиляда триста и деветдесет) лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му чрез получаване на препис от същото.

Административен съдия: